

[Einer-Jensen.]

Nødhjælpsarbejder, blev fremsat efter Anmodning af Landbrugsraadets Repræsentanter, Arbejdsgivernes, Arbejdernes og Kommunernes Repræsentanter i Arbejdsudvalget. Derved kom denne Bestemmelse til at fremtræde som et særligt Lovforslag. Der er ingen Grund til at afvente den samlede Revision af Arbejdsløshedsforsikringen her.

Til det ærede Medlem Hr. J. S. Foged maa jeg sige, at jeg forudsætter naturligvis, at det, naar der skal gives Kost og Logi paa Landet, da er en Udgift, der er Tale om, og jeg kan gøre opmærksom paa, at hvis det ærede Medlem kan stille med en Garanti for, at vedkommende, alt sammenlagt, i Kost, Logi og Løn kan faa en Indtægt af 2 000 Kr. om Aaret, altsaa 1 000 Kr. i Løn og saa videre, kommer man ikke til at mangle Arbejdskraft. Jeg er Medlem af Arbejdsnævnet, og dér har vi stadig væk Sager ude fra Landkommuner, hvor man fratager gifte Arbejdere Understøttelse, fordi de ikke vil paatage sig Nødhjælpsarbejde til 3 Kr. og 3½ Kr. om Dagen paa egen Kost og Logi.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg forstaar slet ikke den megen Diskussion om, hvad Landbruget kan betale i Lønninger. Det kan betale allerhøjest, hvad man kan tjene derude, og vi ved jo, at paa en Husmandslod, som er den bedste Form for Landbrug, tjenes allerhøjest 1 800 Kr. om Aaret med 300 Arbejdsdage. Det vil altsaa sige, at Mand og Kone tjener tilsammen 6 Kr. om Dagen med en Arbejdsdag paa 12 Timer. Det vil atter sige, at Mand og Kone tjener tilsammen 50 Øre i Timen. Ja, man maa sige, at hvis man synes, det er en god Løn, skal man prøve paa at fortsætte Udstykningen. Men hvis man ikke synes det, skal man lade være med det Løntrykkeri! Man ser altsaa, hvad Landbruget kan kaste af sig, og man kan vel egentlig ikke kræve, at Landmændene skal betale mere, naar de betaler i Arbejdsløns alt, hvad de tjener.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Oprindeligt fik vi at vide, at naar man ikke kunde faa nogen som helst Underretning om, hvad dette Forslag

indeholdt, var det, fordi det var saa vanskeligt at skaffe de paagældende Oplysninger, før Arbejdet skulde gaa i Gang. Nu siger det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at det er saa bekosteligt at gøre den Slags Ting — og den Motivering møder man med i Rigsdagen ved et 30 Mill. Kr.s Lovforslag! Naar Lovgivningsmagten spørger: hvad skal der overhovedet laves for de Penge, saa siger man: det er saa dyrt at klare det nøjagtigt, det maa vi vente med til senere! Det er ingen sømmelig Maade at behandle Landets Rigsdag paa, og det ved Ministeriet, og det ved det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen. Men Tonen er den: her er vi, og vi bestemmer over det! Men saa faar man ikke os andre med, og saa kan man ikke komme med Beklagelser over „de Konservatives Brutalitet mod de arbejdsløse“, for det er Regeringen, der har Ansvaret for, at man med et slet forberedt, overhovedet uoplyst Lovforslag forsøger at inthavere til et Samarbejde, der ikke kan etableres.

Selv om det ærede Medlem Hr. Rager er gaaet til et behageligere og mere stille Sted, er jeg nødt til at snakke Svensk et Øjeblik; jeg bliver, hvor jeg fører Ordet, og det synes jeg at det ærede Medlem ogsaa skulde have gjort. For det første kan jeg oplyse det ærede Medlem om, at han har ikke rigtig Begreb om Tingene, for Ungdomsarbejdsløsheden regnes ogsaa med i Sverige til den samlede Arbejdsløshed. Ellers vilde man næsten ikke have nogen Arbejdsløshed i Sverige, for de egentlige Arbejdere beskæftiges næsten alle sammen dér. Det vidste det ærede Medlem altsaa ikke. I øvrigt begyndte vi med at sammenligne Procenter. Nej, sagde det ærede Medlem Hr. Rager, man kan ikke bygge en Sammenligning paa Procenterne, men kun paa Udviklingen i Procenterne. Saa kom jeg med de absolutte Tal. Procenterne er jo kun Funktioner af de absolutte Tal. I Løbet af to Aar kan det samlede Tal ikke forandre sig saa meget i Sverige og Danmark, at ikke Procenterne nogenlunde bevare deres indbyrdes Forhold. Derfor er de absolutte Tal, hvormed det ærede Medlem Hr. Rager bliver slaaet paa hele sin Argumentation med Hensyn til Sverige, tilbørligt Grundlag for at paavise, at det ærede Medlems Tale om, at det ikke er gaaet bedre i Sverige end her, er fuldkommen fri Opfindelse, og at den i Virkeligheden kun havde eet Støttepunkt: Tallene fra 1927. Saa snart vi forlod den Meningsløshed at sammenligne med Tallene fra 1927, var det ærede Medlem ude at svømme og er derfor gaaet i Land i Valutacentralen.